

מחשבות רחוב / מיכל בוננו

רחובות משתנים וגם אנשים
משתנים. אני הייתי פעם ילדה
ועכשיו כבר לא.

אני כבר כמעט לא פוגשת ברחוב
אנשים שאני מכירה. פעם גרו
כאן זוגות צעירים, אחר כך הגיעו
עולים חדשים שדיברו הונגרית
ומרוקאית ועכשיו גרות כאן
משפחות דתיות עם הרבה ילדים
וכביסה בשחור-לבן.

אני זוכרת איך הוא נראה פעם,
כשכל השיכונים היו חדשים
ודומים. עכשיו הבניינים זקנים
ועייפים ומלאים טלאים.

אני גרה ברחוב שנולדתי בו. אני
הולכת בו כבר המון שנים. כשאני
הולכת ברחוב, אני יכולה לזכור
אותו בתקופות שונות.

